

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۱ جولای ۲۰۱۵

مجلس سی ونهم (دردوستی اولیاء و صالحین)

بامداد روز جمعه دوازدهم رجب سال ۵۴۵ هجری قمری شیخ بزرگوار عبدالقادرگیلانی (رضی الله تعالی عنه) فرمودند: اگر طالب ملک دنیا و آخرتی، تمام وجود خود را به خدای عزوجل واگذار کن، که بر نفس خود نیز فرمانروا خواهی شد. من ترا پند می دهم، از من بپذیر. ترا تصدیق می کنم، مرا تصدیق کن. من به تو دروغ نمی گویم، پس نباید به من دروغ گوئی. همواره باتو بر راستی سخن می گویم، لذا تونیز صدق و راستی را رعایت کن، چون معروف است «هر دست که دادی به همان دست گرفتی». دوی بیماری دینت را از من بستان، و آن را بکار بر، تا عاقبت و سلامت بیابی. گذشتگان، شرق و غرب جهان را در طلب صلحاء که اطباء دینند، طی می کردند، و هر وقت به یکی از آنان برخورد می کردند، درمان بیماری دین را از ایشان طلب می نمودند. ولی امروز تونسبت به اولیاء و فقهاء و علماء که پزشکان دینند، ابراز تنفر می کنی، و نمی دانی که آنان مربیان و معلمین اجتماعند.

(آری) بدین سبب است که در درمان و معالجه مرض دینت ناتوانی و دوائی در دست نداری. من برایت چکار می توانم بکنم، در حالی که با وجود این که طبیب تو هستم و هر روز بنائی نو (نسخه ای) برایت- تجویز- می کنم، توان را خراب و پاره می کنی. من دوی دردت را تعیین می کنم، اما توازی به کاربردن آن خودداری می کنی. به تو می گویم این لقمه را نخور که سمی است، ولی تو مخالفت می نمائی و آن را با ولع تمام می خوری، و بدان که بزودی اثر این سم دردین و ایمانت ظاهر خواهد شد. من ترا پند می دهم، نه از شمشیرت می ترسم و نه به مالت چمشداشتی دارم. هر کس برای خدا کاری کرد از کسی باک ندارد. از جن و انس و از هر آنچه که موجب بیم و هراس شود، باکی ندارد.

بزرگانی را که عامل به علم خویشند، با چشم حقارت منگر، تو به شناخت خدای عزوجل و رسولش و بندگان صالحی که در موافقت خدای تبارک و تعالی هستند، جاهلی. تمام سلامت دین و دنیا در رضاء به قضاء و کوتاه کردن آرزوها، و زهد از دنیا نهفته است. من شما را ضعیف النفس و بدور از یاد مرگ و کم کردن آرزو می بینم.

پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) از جانب پروردگار چنین فرموده است:

«مَاتَقَرَّبَ الْمُتَقَرَّبُونَ إِلَيَّ بِأَفْضَلِ مَنْ أَدَاءِ مَا أَمْتَرْتُ عَلَيْهِمْ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُجِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتَهُ كُنْتُ لَهُ سَمْعًا وَبَصَرًا وَوِدَاؤًا يَدًا، فَبِي يَسْمَعُ وَبِي يُبْصِرُ وَبِي يُبْطِشُ»- (فاضلترین چیزی که بنده را به من نزدیک می کند، انجام فرائض است، و همواره بنده من به وسیله نمازهای نوافل به من نزدیک می گردد، تا به مرحله ای می رسد، که او را دوست بدارم، و هرگاه بنده ای مورد محبت من واقع شد، من گوش و چشم و دست اومی شوم، که به وسیله من می شنود و به وسیله من می بیند و به وسیله من ابراز قدرت می کند).

تمام اعمال خویش را خاص خدای تبارک و تعالی می کند و به وسیله او از قید نفس و بند خودخواهی می رهد، تمام توان و قدرت خود را از خدا می داند، نه از خود و غیر خود. نفس و دنیا و آخرت خود را در عبادت و طاعت حق خلاصه می کند، بناچار به خدا نزدیک می شود و مورد محبت ذات حق قرار می گیرد. چون بنده به وسیله طاعات و عبادات به خدا نزدیک و به جهت معصیت از خدا دور می شود. به وسیله عبادت به مقام انس و به وسیله گناه به مرحله وحشت می رسد، چون لازمه عمل سوء و وحشت و تنهائی است.

پیروی شریعت موجب خیر و برکت و مخالفت بآن سبب شر و بدبختی است. هر کس در تمام اعمالش از مقررات شرع پیروی نکرد، از جمله هالکین است. خالصانه عمل کن و کوشش نما، ولی بر اعمال تکیه مکن، زیرا هر آنکس که ترک عمل کرد، طمع و انتظار بیهوده دارد، و هر کس به عمل تکیه کرد خودخواه و مغرور است. گروهی میان دنیا و آخرت ایستاده اند، و گروهی میان بهشت و دوزخ، و گروهی میان خلق و خالق، اگر زاهدی بدان که در بین دنیا و آخرت ایستاده ای و اگر خوف خدا را در دل داری بین بهشت و دوزخ ایستاده ای، و اگر عارفی بین خلق و خالق قرار داری. یک بار به خلق نگاه می کنی و بار دیگر به آثار صنع خالق. قوم را از وضع آخرت و حساب آن و آنچه در اوست از مشاهدات خود بیگانه، گرچه شنیدن مانند دیدن نیست. قوم راستان در انتظار لقاء الله هستند، همواره تمنای مرگ دارند، و از آن هراسی ندارند زیرا آن را وسیله لقاء محبوب می دانند.

از خود جدا شو، قبل از آن که از خود جدایت کنند. از دنیا دست راکوتاه کن، پیش از آن که دست تراکوتاه کنند. قبل از این که دورت نمایند، دور شو. آگاه باش، وقتی داخل قبر شدی، زن و فرزند و تمامی مردم، کوچکترین نفعی برایت ندارند، پس حتی از خوردن مباح باشهوت و حرص اجتناب کن.

(یا قوم) در تمام احوال جانب تقوا و ورع را مراعات نمایند، که لباس دین ورع است و تقوی، این جامه دین را از من بخواهید، از من پیروی کنید، زیرا در خط رسول اکرم (صلی الله علیه و سلم) قرار دارم. در استفاده از نعم (خوراک، پوشاک، نوشیدن، ازدواج، و...)، کاملاً تابع سنت رسولم، و هر چه را اشاره فرموده است و دستور داده، در اجرایش کوشا هستم، تا بدینوسیله خدای عزوجل کامیابم کند، و جز این روش محمد (صلی الله علیه و سلم) به چیزی دیگری فکرمی کنم، مدح و ذم دیگران رابه چیزی نمی شمارم. عطاء و منع، اقبال و ادبار، و خیر و شر مردم در نظر من بی اعتبار است.

اما توجاهلی، و به جهل مبالغت نباید نمود. اگر عبادت انجام دادی، اما از روی جهالت و کورکورانه، آن عبادت پسندیده نیست. نبی اکرم (صلی الله علیه و سلم) فرموده است: «مَنْ عَبَدَ اللَّهَ عَرْوَجًا عَلَى جَهْلٍ كَانَ مَا يَفْسِدُ أَكْثَرَ مِمَّا يَصْلِحُ»- «هر کس خدای را از روی جهل عبادت نمود، فساد آن از صلاحش بیشتر است».

آگاه باش، که رستگار نمی شوی تا وقتی که کاملاً خود را تابع کتاب و سنت نمائی. یکی از بزرگان گفته است هر که را راهنمایی نباشد، ابلیس راهنمای اوست، پس از شیوخ تابع کتاب و سنت پیروی کن و نسبت به آنان حسن ظن داشته باش، و ادب و علم را از ایشان بیاموز، و در مقابل آنان جانب ادب را رعایت کن تا به رستگاری نایل گردی. هرگاه کتاب و سنت و بزرگان تابع کتاب و سنت را تابع نبودی، هیچ گاه موفق نخواهی شد، نشنیده ای که گفته اند: هر که استبداد رأی داشت گمراه شد. خود را به همنشینی کسانی که از تو عالمترند عادت ده، از آنان بیاموز و به دیگران یاد بده. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و سلم) فرموده است: «إِبْدَأْ بِنَفْسِكَ ثُمَّ بِمَنْ تَعُوذُ»- «اول از خود شروع کن آنگاه از دیگران» و باز فرموده است: «لِلصَّدَقَةِ وَذُو رَحِمٍ مُّحْتَاجٍ»

(دادن صدقه به دیگران در حالی که در قوم و خویش محتاج داشته باشی، سود ندارد).

«ربنا آتانا فی الدنيا حسنه و فی الآخرة حسنه و قنا عذاب النار» آمین.